

tuenda in his confusio. Similiter vox gallus adhibetur de homine & ave, quæ ambiguitas satis notabilis ab unoquoque nullo propemodum negotio animadvertitur.

§. XIV. Majus sæpe errandi periculum in illis est vocibus, in quibus nullam suspicamur ambiguitatem. Sic hæ voces, anima, calor, color, videre, audire, in ore sunt omnium & synonymæ a multis creduntur, sed homonymia quam maxime laborant. Anima interdum denotat principium nutritionis & accretionis, quandoque principium aliquod sentiens materiale a rationali distinctum, denique etiam principium cogitans. Hinc homines facile in errores prolabuntur & unum idemque nutritionis ac cogitationis principium esse opinantur, nominis convenientia forte decepti.

§. XV. Quod sensus nostros attinet, similiter plurima toto cœlo diversa uno eodemque nomine insignimus. Corpus nempe nostrum dicitur sentire, oculus videre, auris audire, atque sic tantummodo motus in organis corporeis, e. c. per lumen in oculo excitati denotantur. Deinde hi motus animæ occasionem suppeditant, varias formandi ideas v. g. coloris rubri, coerulei. Qua ratione visus nomen sumitur pro cogitatione, ob ea quæ in oculo peraguntur, nec amplius organum aliquod, sed anima sentire, videre, audire dicitur. Quemadmodum e contrario rem aliquam non vidisse dicimus, si forte mens avocata ei non attenderit, tametsi oculi fuerint aperti atque integri. Denique quando dicimus sensus nostros falli, sumuntur hæ voces, non pro motibus in organis corporeis excitatis, neque pro nuda animæ perceptione, sed pro judiciis ab animalatis.

§. XVI. De calore & coloribus eruditi acerrime disputant,